

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 12C/53/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3516202426
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Búliková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2019:3516202426.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom sudkyňou Mgr. Alenou Búlikovou v právnej veci žalobkyne A. L., K.. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. H. X. Y., G. N. XXXX/XX, štátny občan SR, právne zastúpená Mgr. Martinom Berecom, advokátom so sídlom Trenčín, Pod Sokolice 1/B, DOMUS PETRA, proti žalovanému Slovenská republika - zastúpená v rade 1/ Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Pribinova 2 a v rade 2/ Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa z a m i e t a.

II. Žalobkyňa je p o v i n n á zaplatiť žalovanej zastúpenej v rade 1/ Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky a v rade 2/ Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na tunajšom súde 29.03.2016 sa žalobkyňa /podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci/ domáhala, aby jej žalovaný 1/ Slovenská republika - Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky a žalovaný 2/ Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, spoločne a nerozdielne zaplatili nemajetkovú ujmu vo výške 25.000 Eur a nahradili trovy konania. V priebehu konania súd pripustil zmenu žaloby tak, že žalovaná sa domáhala voči žalovanej Slovenskej republike zaplataenia nemajetkovej ujmy 25.000 Eur a náhrady trov konania.

2. Svoj nárok žalobkyňa odôvodnila nasledovne:

a) Dňa 16.06.2003 uzatvorila so spoločnosťou R. O. R..K..S., so sídlom J.C., W. XXXX/XX, IČO: XX XXX XXX, zmluvu o úvere na sumu 300.000 Sk. Uvedený úver bol zabezpečený zabezpečovacím prevodom vlastníckeho práva k bytu, na základe ktorého dňa 24.03.2006 veriteľ pristúpil k násilnému vystaňovaniu žalobkyne z bytu na G. N. XX Y. X. H. X. Y.. Privolaní príslušníci Obvodného oddelenia Policajného zboru X. H. X. Y. však nepostupovali v súlade s platnými právnymi predpismi a nezabránili nezákonnému vyprataniu veci z bytu žalobkyne, ale naopak asistovali pri jeho vypratávaní a aktívne sa ho zúčastňovali. Z notárskej zápisnice X. XX/XXXX zo dňa 18.04.2006 vyplýva, že až po príchode polície a podaní inštrukcie priamo príslušníkmi polície SR pánovi H. (druhovi žalobkyne) a pánovi L. (syn žalobkyne), došlo k vniknutiu do bytu a jeho vyprataniu. Tým bolo porušené ústavné právo žalobkyne na ochranu obydlia, majetku, a osobnej slobody, pričom žalobkyňa poukázala na to, že nikdy neboli predložené žiadne dokumenty, ktoré by preukazovali právo na vystaňovanie žalobkyne a jej príbuzných z predmetného bytu. Pri správnom postupe polície by k vzniku škody a nemajetkovej ujmy na strane žalobkyne nedošlo. Uvedená zmluva o úvere a celý zmluvný vzťah medzi žalobkyňou a spoločnosťou

R. O., R.K..S.. bol neskôr právoplatným rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 9Cb/115/2008-324 zo dňa 27.01.2010, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 8Cob/60/2010-508 zo dňa 13.03.2014, vyhlásený za neplatný, čím sa žalobkyňa stala výlučnou vlastníčkou predmetného bytu.

b) K ďalšej ujme na právach žalobkyne a vzniku nemajetkovej ujmy malo dôjsť v konaní vedenom tunajším súdom, ktoré bolo skončené rozsudkom sp. zn. 3C/43/2011-229 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co/185/2013-269, najmä tým, že sudy nezohľadnili všetky právne skutočnosti preukázané v týchto konaniach. Žalobkyňa mala za to, že práva spotrebiteľov, ktorí sa domáhajú svojej ochrany pred nebankovými subjektmi a neoprávnené asistovanie polície pri neoprávnenom deložovaní spotrebiteľov z ich obydľí možno dať na roveň dôležitému verejnému záujmu. Dôkazom toho sú aj neskoršie zmeny právnych predpisov.

c) Nemajetková ujma mala žalobkyňi vzniknúť aj v súvislosti s konaním vedeným tunajším súdom pod sp. zn. 6C/58/2011, predmetom ktorého bolo zaplatenie 8.124,80 Eur oproti vráteniu bytu. Tvrdila, že podala sťažnosť na znalkyňu A.. U. R. z dôvodu, že nie je odborne spôsobilá a kompetentná na vypracovanie znaleckého posudku na určenie zhodnotenia nehnuteľnosti.

d) Ďalším konaním, v ktorom malo dôjsť k vzniku nemajetkovej ujmy žalobkyne, bolo konanie vedené tunajším súdom pod sp. zn. 11C/323/2013 v spojení s konaním pred Krajským súdom v Trenčíne sp. zn. 5Co/189/2014, predmetom ktorého bola odporovateľnosť právnych úkonov. Sudy oboch stupňov neoprávnené a v neprimeranej miere zasiahli do základných práv žalobkyne (práva vlastníť majetok a nakladať s ním), najmä tým, že v rozpore so súdnou praxou vyložili pojem „vymáhateľná pohľadávka“. Považovali za vymáhateľnú pohľadávku manželov J.U., uplatnenú voči žalovanej v konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 6C/58/2011, pričom podľa názoru žalobkyne nebolo možné uvedenú pohľadávku považovať za vymáhateľnú, poukazujúc na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/253/2012 zo dňa 17.12.2013, podľa ktorého za vymáhateľnú pohľadávku sa má považovať pohľadávka spravidla judikovaná v súdnom konaní, resp. pohľadávka vykonateľná, ktorú možno exekvovať.

e) Nemajetková ujma mala žalobkyňi vzniknúť aj v súvislosti s rozhodnutím tunajšieho súdu sp. zn. 10C/269/2013-235, pri ktorom poukazovala najmä na rozpor v záveroch súdu, kedy na jednej strane konštatuje, že žalovaní neprimeraným spôsobom zasiahli do vlastníckych práv žalobkyne, čím mohlo dôjsť ku vzniku nemajetkovej ujmy, na druhej strane uvádza, že medzi konaním žalovaných a vznikom škody na strane žalobkyne nie je príčinná súvislosť. Žalovaní odmietli odovzdať žalobkyňi byt z dôvodu, že im ona odmietla poskytnúť vzájomné protiplnenie z titulu zhodnotenia bytu žalovanými. Súd uviedol, že v danom prípade nemožno aplikovať ustanovenie o vzájomnom plnení, čím potvrdil absenciu dôvodu pre zotrúvanie žalovaných v byte žalobkyne, avšak ďalej konštatuje že medzi konaním žalovaných a spôsobenou škodou nie je príčinná súvislosť.

f) K vzniku nemajetkovej ujmy na strane žalobkyne malo dôjsť aj v exekučnom konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 7Er/695/2013, kedy Krajský súd v Trenčíne listom R. XXXX/XX konštatoval, že postup súdu pri vybavovaní námietok a návrhu na odklad exekúcie bol neštandardný a boli spôsobené prietahy v konaní. Konanie sp. zn. EX 25/2013 vedené súdnou exekútkou E.. U. Š. vykazuje znaky nezákonnosti a nesprávneho postupu. Voči exekútkorke bolo začaté disciplinárne konanie. Okrem toho Ministerstvo spravodlivosti listom č. XXXXX/XXXX/XX konštatuje, že upovedomenie o začatí exekúcie predajom huteľných vecí doručil spolu s upovedomením o začatí exekúcie zo dňa 02.07.2013 pred vykonaním súpisu vecí podliehajúcich exekúcii (v rozpore s § 118 ods. 2 EP); exekútkorský spis bol vedený v rozpore s § 34 a ods. 1 písm. a/, b/ a c/ výnosu MS SR zo dňa 15.06.1998 č. XXXX/XXXX-X. Súdny exekútkor vydal upovedomenie o začatí exekúcie s chybami, neboli vyčíslené jednotlivé položky trov exekúcie a svojim konaním navodil právne nejasný a zmätkový stav, manipuloval s dokumentmi v spise a zavádzal súd.

Pokiaľ ide o nárok žalobkyne na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, uviedla, že táto je reálne preukázaná nielen tým, že boli narušené jej vzťahy v rodine a medzi jej priateľmi, ale aj tým, že zdravotný stav žalobkyne je dlhodobo nepriaznivý (ťažká alergická liečená biologickou liečbou). Na základe toho, že už 10 rokov prebiehajú konania na rôznych inštitúciách je jednoznačne preukázané, že navrhovateľka utrpela na zníženej dôstojnosti a na cti.

3. Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR vo svojom písomnom vyjadrení namietalo procesnú vadu žaloby spočívajúcu v duplicitnom žalovaní štátu (1/ Slovenská republika - Ministerstvo vnútra SR a 2/ Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR), poukazujúc na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/149/2011 zo dňa 26.09.2012. Ďalej namietalo, že žalobkyňa opísala väčší počet pochybení orgánov verejnej moci (nesprávny úradný postup príslušníkov Policajného zboru Slovenskej republiky zo dňa 24.03.2006; nesprávny úradný postup alebo nezákonné rozhodnutie v

konaní Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 3C/43/2011 a konaní Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/185/2013; pravdepodobne nesprávny úradný postup v konaní vedenom pred Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 6C/58/2011; nesprávny úradný postup v konaní Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 11C/323/2013 a konaní vedenom Krajského súdu v Trenčíne pod sp. zn. 5Co/189/2014; nezákonné rozhodnutie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom vydané v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/269/2013; nesprávny úradný postup v konaní pred bližšie neurčeným súdom sp. zn. 7Er/695/2013 a nesprávny úradný postup súdnej exekútorky E.. U. Š. pri výkone exekúcie zn. EX 25/2013). Žalobkyňa tak požaduje náhradu nemajetkovej ujmy v sume 25.000 Eur, na základe min. 6 rôznych samostatných titulov, avšak zo žaloby nemožno zistiť vzťah uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 25.000 Eur k jednotlivým titulom pre odškodnenie. Uvedené má za následok zmätočnosť žaloby, pretože nemožno jednoznačne ustáliť predmet konania. Nemožno ani určiť, akú časť uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 25.000 Eur žalobkyňa uplatňuje z titulu údajného pochybenia príslušníkov Policajného zboru Slovenskej republiky, čo znemožňuje súdu vec meritórne prejednať a žalovaným bráni v možnosti náležite argumentovať proti uplatnenému nároku v zmysle príslušných ustanovení CSP. Žalobkyňa by mala odstrániť neurčitosť svojej žaloby tak, že k jednotlivým samostatným titulom pre odškodnenie priradí zodpovedajúcu sumu, ktorej náhradu žiada v tomto konaní. Ďalej namietli absenciu predbežného prerokovania nároku žalobkyne Ministerstvom Spravodlivosti SR s poukazom na § 16 ods. 4 druhej vety zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Žalobkyňa uviedla, že dňa 06.07.2010 adresovala Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky žiadosť o predbežné prerokovanie jej nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch, pričom Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky jej nárok s poukazom na jeho premlčanie vyhodnotilo ako nedôvodný. Podmienka predbežného prerokovania tak bola s najväčšou pravdepodobnosťou splnená len v časti, v ktorej žalobkyňa namieťa nesprávny úradný postup príslušníkov Policajného zboru Slovenskej republiky, ku ktorému malo dôjsť dňa 24.03.2006, ktorý však podľa § 4 zák. č. 514/2003 Z.z. nespadá do pôsobnosti Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky. Zároveň súhlasili so stanoviskom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, ktoré tento nárok ešte v roku 2010 vyhodnotilo ako premlčaný. Žaloba bola podaná až 29.03.2016, čiže akýkoľvek nárok odvodený od tohto nesprávneho úradného postupu bol už v čase podania žaloby na súd premlčaný podľa § 19 ods. 1 prvej vety zák. č. 514/2003 Z.z.. Z dôvodu právnej opatrnosti však vznieslo námietku premlčania vo vzťahu k uvedenému čiastkovému nároku. Žalobkyňa sa totiž o vzniku nemajetkovej ujmy (škody) dozvedela bezprostredne po tom, ako bola svedkom postupu príslušníkov Policajného zboru Slovenskej republiky ešte v roku 2006. K nesprávne úradnému postupu alebo nezákonnému rozhodnutiu v konaniach vedených pred Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 3C/43/2011, 6C/58/2011, 11C/323/2013 a 10C/269/2013 a konaniach vedených pred Krajským súdom v Trenčíne pod sp. zn. 4Co/185/2013 a 5Co/189/2014, uviedlo, že podstata námietok žalobkyne smeruje k polemike so správnosťou rozhodnutí vydaných súdmi oboch inštancií v uvedených konaniach. Podľa § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., možno o nezákonnom rozhodnutí súdu zásadne hovoriť vtedy, keď je toto ako právoplatné zrušené pre nezákonnosť na základe podaného mimoriadneho opravného prostriedku inštančne nadriadeným súdom. Žalobkyňa vo svojej žalobe neidentifikovala ani jedno také rozhodnutie. Vzhľadom na uvedené, možno uzavrieť, že žalovaný nárok je v uvedenej časti (bez potreby skúmania ďalších okolností) nutné považovať za neopodstatnený, pričom žalobkyňa nepredložila žiadnu listinu ani iný dôkaz o tom, že v namietaných konaniach by sa Okresný súd Nové Mesto nad Váhom resp. Krajský súd v Trenčíne mal dopustiť nesprávneho úradného postupu. K nesprávne úradnému postupu v konaní pred bližšie neurčeným súdom sp. zn. 7Er/695/2013, uviedlo, že žalobkyňa odkazuje na list Krajského súdu v Trenčíne R.. XXXX/XX, v ktorom mal byť konštatovaný nesprávny úradný postup súdu, ktorý mohol spôsobiť žalobkyňi nemajetkovú ujmu, avšak tento list spolu so žalobou nepredložila. Rovnako je nejasné, ktorý konkrétny súd sa mal tohto nesprávneho úradného postupu dopustiť a rovnako žalobkyňa nepreukázala, že by jej v dôsledku tohto nesprávneho úradného postupu bola spôsobená nemajetková ujma v peniazoch, ktorú by bolo potrebné nahradiť v peniazoch (žalobkyňa sama v žalobe takúto možnosť len pripúšťa). Pokiaľ ide o nesprávny úradný postup súdnej exekútorky E.. U. Š. pri exekúcii zn. EX 25/2013, žalobkyňa poukazuje na viaceré pochybenia uvedenej exekútorky, pričom odkazuje na obsah listu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. XXXXX/XXXX/XX. Podnet žalobkyne v uvedenom liste bol zo strany Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky vyhodnotený len ako čiastočne dôvodný, keď napríklad nebola preukázaná údajná manipulácia so spisom (nezaslanie námietok súdu), alebo pochybenie pri vydaní opravného upovedomenia o začatí exekúcie. Uplatnenie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 25.000 Eur, považovalo Ministerstvo spravodlivosti SR za nedôvodný s poukazom na § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. Žalobkyňa v žalobe tvrdí, že v

dôsledku pochybení rôznych štátnych orgánov a inštitúcií došlo k zásahu do jej práv, pričom uvedené sa negatívne prejavilo v jej rodinných vzťahoch a aj na jej zdravotnom stave. Uvedené následky - t. j. vznik nemajetkovej ujmy však žalobkyňa nijakým spôsobom nepreukázala, preto jej ho nemožno priznať vzhľadom k neuneseniu dôkazného bremena. Na základe uvedených skutočností Ministerstvo spravodlivosti SR žiadalo žalobu žalobkyne ako nedôvodnú zamietnuť a priznať žalovanej náhradu trov konania.

Na preukázanie svojich tvrdení predložili: kópiu listu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 09.09.2014, č. XXXXX/XXXX/XX.

X. Slovenská republika - Ministerstvo obrany Slovenskej republiky vo svojom písomnom vyjadrení v súvislosti s nesprávnym úradným postupom príslušníkov Policajného zboru SR zo dňa 24.03.2006 pri vypratání bytu č. XX na piatom poschodí na G. N. Č.. XX Y. X. H. X. Y. poukázalo na rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 3C/43/2011-229 zo dňa 06.02.2013, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/185/2013-269, ktorým bol zamietnutý nárok žalobkyne na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci podľa zák. č. 514/2003 Z.z.. Keďže ide o právoplatne skončené konanie s totožnými skutkovými okolnosťami, totožnými účastníkmi konania, ako aj totožným predmetom konania, existuje v prejednávanej veci prekážka rei iudicata, preto navrhli konanie v tejto časti zastaviť podľa § 161 ods. 2 CSP. Ďalej namietali, že nebola splnená ani podmienka predbežného prerokovania nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v rozsahu 25.000 Eur, čo samo osebe bráni pokračovaniu v konaní. Ministerstvo obrany SR prijalo dňa 16.07.2010 na predbežné prerokovanie žiadosť žalobkyne o náhradu skutočnej škody a nemajetkovej ujmy, v ktorom požadovala náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 19.482 Eur. Zároveň vzniesli aj námietku premlčania podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., z dôvodu, že k premlčaniu nároku žalobkyne došlo v trojročnej premlčacej lehote plynúcej odo dňa 24.03.2006, kedy došlo k skutočnosti odôvodňujúcej nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Z uvedených dôvodov žiadali, aby súd žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol, resp. v časti týkajúcej sa Ministerstva vnútra SR zastavil pre prekážku rei iudicata. Na preukázanie svojich tvrdení predložili: rozsudok č.k. 3C/43/2011-229, č.k. 4Co/185/2013-269, kópiu žiadosti žalobkyne o prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 16.07.2010.

5. Žalobkyňa v replike uviedla, že vznesenie námietky premlčania žalovanou stranou je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka), s prihliadnutím na rozsah zásahu do subjektívnych práv žalobkyne zo strany orgánov verejnej moci, ako aj skutočnosť, že medzičasom došlo k úprave právnych predpisov týkajúcich sa praxe nebankových spoločností a postupov polície. Vo vzťahu k vyčísleniu výšky požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy uviedla, že v jej prípade išlo o niekoľko vzájomne sa prelínajúcich konaní viacerých orgánov verejnej moci, preto nebolo možné z jej strany bližšie vymedziť, ktorý orgán je zodpovedný v akom pomere. Uviedla, že túto otázku ponecháva na úvahe súdu.

6. Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, v písomnom vyjadrení k replike žalobkyne poukázalo na to, že žalobkyňa neuviedla žiadne relevantné dôvody, pre ktoré by sa na vznesenú námietku premlčania nemalo prihliadať, pričom všeobecné tvrdenia o mocenskom postavení štátu nemôžu obstáť. Akceptovanie tejto argumentácie by znamenalo, že štát by v konaniach o náhradu škody námietku premlčania nemohol uplatniť nikdy, čo by bolo v priamom rozpore s § 19 zákona č. 514/2003 Z.z., upravujúcim lehoty na uplatnenie nárokov voči štátu. Predmetom žaloby je naďalej minimálne 6 rôznych samostatných titulov pre odškodnenie v podobe náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch uplatnenej v jednej sume 25.000 Eur. Bez toho, aby žalobkyňa jednoznačne vymedzila, akú časť náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch požaduje za ten-ktorý zásah, nemožno podľa názoru žalovanej zastúpenej MS SR v konaní pokračovať. Ak by totiž súd prvej inštancie vyhodnotil ako dôvodný jeden zo žalobkyňou opísaných zásahov, potom nebude vedieť, o akej výške nároku rozhoduje a tým mu bude znemožnené uskutočniť akúkoľvek úvahu o primeranosti požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy za uvedený zásah. Navyše je potrebné zdôrazniť, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody/nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať príčinnú súvislosť medzi konkrétnym zásahom orgánu verejnej moci a uplatnenou náhradou škody/nemajetkovej ujmy. Žalobkyňa navrhuje vykonanie dôkazov len v súvislosti s jej deložovaním, t.z. ani sa nepokúša dokázať, že jej nemajetková ujma vznikla v súvislosti s iným zásahom ako bol tvrdý nesprávny úradný postup príslušníkov PZ. Za takého stavu je bez ingerencie žalobkyne možné dospieť len k tomu záveru, že požadovaná náhrada nemajetkovej

ujmy žalobkyni vznikla v príčinnej súvislosti s tvrdeným nesprávnym úradným postupom príslušníkov PZ, za ktorý ale nemôže byť zodpovednosť žalovaná zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR.

7. Z dôvodu, že žaloba bola podaná bez predbežného prerokovania nároku podľa § 15 zák. č. 514/2003 Z.z., čo predstavuje odstrániteľnú vadu konania, súd podľa § 162 ods. 1 písm. a/ CSP pristúpil k prerušeniu konania, aby poskytol priestor žalobkyni na podanie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku Ministerstvom spravodlivosti SR, prípadne Ministerstvom vnútra SR. Žalobkyňa dňa 04.10.2018 požiadala Ministerstvo spravodlivosti SR o predbežné prerokovanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 12.500 Eur, pričom tejto žiadosti nebolo vyhovené, čo bolo žalobkyni oznámené listom zo dňa 21.01.2018 pod č. XXXXX/XXXX/XXX. Žalobkyňa požiadala o predbežné prerokovanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v rozsahu 12.500 Eur aj Ministerstvo vnútra SR, ktoré jej žiadosti rovnako nevyhovelo, čo bolo žalobkyni oznámené listom zo dňa 05.12.2018 č. F.-S.-J.-XXX/XXXX.

8. Súd považoval za prvoradé vysporiadať sa so vznesenými námietkami premlčania a prekážkou rei iudicatae vo vzťahu k nesprávnemu úradnému postupu príslušníkov Policajného zboru pri vypratání bytu žalobkyne na G. N. Č.. XX Y. X. H. X. Y., ku ktorému malo dôjsť dňa 24.03.2006. Súd dospel k presvedčeniu, že tento nárok je v súlade s § 19 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. jednoznačne premlčaný, pretože trojročná premlčacia doba začala žalobkyni plynúť dňom 24.03.2006, kedy sa preukázateľne dozvedela o vypratání jej bytu a o nesprávnom úradnom postupe príslušníkov polície. Premlčacia doba márne uplynula dňom 24.03.2009, pričom žaloba bola podaná až po desiatich rokoch, dňa 29.03.2016. S prihliadnutím na premlčanie sa súd týmto nárokom už po hmotnoprávnej stránke ďalej nezaoberal.

9. Pokiaľ ide o Ministerstvom vnútra SR namietanú prekážku rei iudicata, vzhľadom na právoplatné rozhodnutie tunajšieho súdu sp. zn. 3C/43/2011-229 zo dňa 06.02.2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/185/2013-269, v tomto smere súd zistil rozdiel tak vo výške uplatneného nároku, ako aj v povahe nemajetkovej ujmy žalobkyne. Súd preto z procesného hľadiska uprednostnil zamietnutie návrhu z dôvodu premlčania práva.

10. Vo vzťahu k zvyšnej časti žalovaného nároku, na pojednávaní konanom dňa 12.06.2019 súd v súlade s § 150 ods. 2 CSP požiadal žalujúcu stranu o ďalšie skutkové tvrdenia vo vzťahu k uplatneným nárokom žalobcu, pretože dovtedajšie tvrdenia žalujúcej strany nebolo možné považovať za dostatočne substancované, aby o nich vôbec bolo možné vykonať dokazovanie. Žalobkyňa následne doplnila svoje tvrdenia týmto spôsobom:

a) v rámci konania tunajšieho súdu sp. zn. 6C/58/2011 namietala, že znalecký posudok bol podaný neoprávneným znalcom - A.. U. R., ktorá nebola oprávnená vykonať ocenenie zhodnotenia nehnuteľnosti, pretože išlo o znalkyňu v odvetví S. P. X.. Na základe tohto znaleckého posudku bola stanovená cena úprav nehnuteľností vo vlastníctve žalobkyne vo výške cca 20.000 Eur, pričom ide o sumu nereálnu, ktorá je po žalobkyni v súčasnej dobe vymáhaná. V dôsledku toho žalobkyňa prišla o byt, ako aj o veľkú časť svojho majetku a stala sa v očiach verejnosti neplatičom, bezdomovkyňou a notorickou sťažovateľkou. Svoj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v súvislosti s týmto konaním si vyčíslila na sumu 10.000 Eur.

b) V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 11C/123/2013 došlo k nesprávnemu úradnému postupu tým, že pohľadávku manželov J.U. súd akceptoval a považoval za vymáhateľnú len na základe jednostranných tvrdení týchto manželov. V dôsledku toho bol na žalobkyňu vyvolaný neodôvodnený tlak, tak na jej psychiku, ako aj jej zdravotný stav. Nemajetkovú ujmu v tomto prípade vyčíslila na 7.500 Eur.

c) V súvislosti s konaním tunajšieho súdu 10C/269/2013 žalobkyňa tvrdila, že bol na ňu vyvíjaný veľký nátlak, pretože manželia J. v jej byte bývali a ona musela platiť energie a všetky služby spojené sa užívaním predmetného bytu. Keď tam chcela vstúpiť, tak ju podľa jej tvrdenia mali zbiť policajti, čím malo voči žalobkyni dôjsť k nezákonnému zákroku zo strany polície. Stalo sa tak niekedy po vynesení potvrdzujúceho rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, pričom žalobkyňa uviedla že to bolo niekedy v období „od februára do polovice júla roku 2011“. Poukázala na to, že v tomto konaní došlo k zmene (pozn. neprávoplatného) rozhodnutia Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom Krajským súdom v Trenčíne a následnému novému rozhodnutiu tunajšieho súdu, ktoré bolo Krajským súdom v Trenčíne potvrdené. Nemajetková ujma spočíva v tom, že na žalobkyňu bol zo strany manželov J. a ich právneho zástupcu vyvíjaný neprimeraný nátlak, že jej bude predaný byt, pokiaľ úhrady za byt nebude platiť. Túto nemajetkovú ujmu vyčíslila na sumu 4.000 Eur.

d) V prípade exekučného konania vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 7Er/695/2013 namietala jeho bezdôvodné začatie, ktoré až na odvolanie zastavil Krajský súd, kde aj Krajský súd konštatoval, že

postup súdu pri vybavovaní námietok a návrhu na odklad exekúcie bol neštandardný a boli spôsobené prieťahy v konaní, ktoré aj namietali. V tomto exekučnom konaní bola pre nezákonnosť postupu disciplinárne stíhaná súdna exekútorka. Na žalobkyňu mal byť v tomto smere opäť vyvinutý nadmerný psychický tlak, zapríčinený konaním tunajšieho súdu a súdneho exekútora. V tomto smere poukázala na oznámenie o výsledku predbežného prerokovania nároku MSSR (z čl. 170), pričom vzniknutú nemajetkovú ujmu si ocenili na 3.500 Eur.

Na preukázanie všetkých svojich tvrdení žalobkyňa navrhla vykonať dokazovanie: výsluchom žalobkyne; výsluchom E. A. H. L., bývalého predsedu komisie H. R. poznajúceho problematiku nezákonných praktík nebankových subjektov; výsluchom E. J. R. - R. F. R.Ú. Y. J., ktorý bol prvým predsedom F. X. H. R. R.; výsluchom H. H. Š., redaktorky V. H., ktorá natáčala viacero reportáží o prípade žalobkyne; výsluchom Y. H., druhá žalobkyne, ktorý bol prítomný nezákonného deložovania bytu žalobkyne; výsluchom Y. H. H. syna žalobkyne; výsluchom H. L., syna žalobkyne prítomného deložovania bytu; výsluchom H. R. a výsluchom K. J. - účastníkov deložovania. Ďalej žiadala vykonať ako dôkaz videonahrávku televíznej reportáže V. H. a nasledovné listinné dôkazy: fotografie zo skladu s uloženými vecami žalobkyne, notársku zápisnicu X., X. zo dňa 18.04.2006 zachytávajúcu priebeh vypratania bytu žalobkyne, sťažnosť žalobkyne na znalkyňu v odbore R. A. U. R.; sťažnosť žalobkyne na znalkyňu F. H., ktorá oceňovala rekonštrukciu bytu.

*****

11. Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

12. Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

13. Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,

2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 1)

3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu, 2)

b) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, a

1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo

2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora,

14. Podľa § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

15. Podľa § 6 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z., právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

16. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone

verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

17. Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z., pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

18. Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

19. Podľa § 16 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

20. Podľa § 16 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z.z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

21. Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

22. Podľa § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

23. Podľa § 17 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z.z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

24. Podľa § 17 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z.z., výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

*****

25. Podľa zákona o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci len za predpokladu kumulatívneho splnenia nasledovných podmienok:

1. nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup,
2. vznik škody resp. nemajetkovej ujmy,
3. príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

26. Vychádzajúc z uvedeného, súd sa po oboznámení s tvrdeniami účastníkov, obsahom súdneho spisu, pripojeného spisu tunajšieho súdu č.k. 3C/43/2011 a vykonaní výsluchu žalobkyne, zameral primárne na skúmanie otázky, či niektoré zo žalobkyňou označených rozhodnutí možno považovať za nezákonné rozhodnutie v zmysle § 5 a § 6 zák. č. 514/2003 Z.z., resp. či spôsobom tvrdeným žalobkyňou mohlo dôjsť v niektorom z uvedených konaní k nesprávnemu úradnému postupu v zmysle § 9 zák. č. 514/2003 Z.z..

27. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že v konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 6C/58/2011, bol prvoinštančný rozsudok č.k. 6C/58/2011-649 zo dňa 27.4.2016 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co/38/2017 - 789 zo dňa 23.11.2017. V konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 3C/43/2011, bol prvoinštančný rozsudok č.k. 3C/43/2011-229 zo dňa 06.02.2013 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co/185/2013 - 269 zo dňa 13.03.2014. Podané dovolanie žalobkyne v tejto veci Najvyšší súd SR odmietol uznesením č.k. 2Cdo/718/2015-308 zo dňa 29.09.2016. V konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 11C/32/2013, bol prvoinštančný rozsudok č.k. 11C/32/2013-285 zo dňa 19.09.2013 (v spojení s opravným uznesením č.k. 11C/32/2013-315) potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5Co/189/2014 - 363 zo dňa 29.10.2014. V konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 10C/269/2013, bol prvoinštančný rozsudok tunajšieho súdu č.k. 10C/269/2013-235 zo dňa 03.12.2015 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6Co/297/2016 - 274 zo dňa 30.05.2017.

28. Z uvedeného vyplýva, že ani v jednom z uvedených prípadov nemožno hovoriť o nezákonnom rozhodnutí v zmysle § 5 až 6 zák. č. 514/2003 Z.z., pretože ani jedno z uvedených súdnych rozhodnutí nebolo po nadobudnutí právoplatnosti, cestou mimoriadnych opravných prostriedkov, zrušené alebo zmenené, čiže ide o rozhodnutia z pohľadu práva zákonné.

29. Pokiaľ ide o tvrdenia žalobkyne týkajúce sa väd týchto konaní (napr. výhrady voči osobám znalcov, výhrady voči rozporom v odôvodnení rozhodnutia a pod.), tieto procesné nedostatky mohli byť predmetom prieskumu len v príslušnom odvolacom, resp. dovolacom konaní, pričom je absolútne vylúčené, aby sa nimi akýmkoľvek spôsobom zaoberal súd v tomto konaní. Ak (by) boli žalobkyňou uvádzané nedostatky včas namietané v odvolacom konaní a mohli mať vplyv na vecnú správnosť prvoinštančného rozhodnutia, odvolací súd by pristúpil k zmene alebo zrušeniu rozhodnutia súdu prvej inštancie. Žalobkyňou tvrdené vady však v žiadnom prípade nemôžu byť považované za nesprávny úradný postup v zmysle § 9 zák. č. 514/2003 Z.z., pretože ani len čiastočne nenapĺňajú jeho zákonné znaky (napr. porušenie povinnosti orgánu urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie, nečinnosť orgánu, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv a pod.).

30. Z uvedeného dôvodu nebola ani v jednom z uvedených konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 3C/43/2011, sp. zn. 6C/58/2011-649, sp. zn. 11C/32/2013 a sp. zn. 10C/269/2013 a ani v nadväzujúcom odvolacom konaní, preukázaná existencia prvého a základného predpokladu pre priznanie náhrady škody voči štátu t.j. nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup. Žalobkyni tak na tomto základe nemohla vzniknúť nemajetková ujma za ktorú by jej zodpovedal štát podľa zák. č. 514/2003 Z.z., preto súd už existenciu nemajetkovej ujmy žalobkyne, ani príčinnú súvislosť, neskúmal a žalobu aj v tejto časti zamietol.

31. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, že v období od februára do polovice júla 2011 mala byť pri pokuse o vstup do svojho bytu (v tom čase obývanom manželmi J.) zbitá políciou, toto súd nepovažoval za relevantné pre toto konanie. V rade prvom preto, že tento incident žiadnym spôsobom nemohol súvisieť s

konaním sp. zn. 10C/269/2013, ktoré sa začalo až o dva roky neskôr (dňa 16.07.2013) a v rade druhom, žalobkyňa sa na tento incident doposiaľ žiadnym spôsobom nestážovala, pričom príslušné právne kroky preukázateľne pozná. Keďže tento zákrok polície nebol vôbec predbežne prerokovaný podľa § 15 zák. č. 514/2003 Z.z., súd sa ním v tomto konaní ani nemohol zaoberať.

32. Čo sa týka exekučného konania sp. zn. 7Er/695/2013, v tomto smere žalobkyňa nepreukázala nesprávny úradný postup ani nezákonnosť rozhodnutia, ktorý by objektívne mohol zakladať vznik nemajetkovej ujmy žalobkyne vyžadujúcej náhradu v peniazoch, za ktoré by mal zodpovedať štát. V konaní bolo preukázané len toľko, že sťažnosti žalobkyne týkajúce sa priebehu exekučného konania a exekúcie boli v danom čase sčasti úspešne riešené kompetentnými orgánmi - Ministerstvom spravodlivosti SR a zrejme i Komorou súdnych exekútorov, pokiaľ ide o disciplinárne stíhanie konajúcej súdnej exekútorky, čím boli fakticky účinne využité dostupné a legitímne prostriedky nápravy.

33. Žalobkyňa substancovane netvrdila a ani nepreukázala žiadnu skutočnosť svedčiacu pre záver o vzniku nemajetkovej ujmy na jej strane, pri ktorej by nebolo možné považovať za dostatočné zadosťučinenie iba samotné konštatovanie porušenia práva v zmysle § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. napr. listom Ministerstva spravodlivosti zo dňa 09.09.2014 č. XXXXX/XXXX/XX. Tvrdenia žalobkyne, že v súvislosti s týmto exekučným konaním bol na ňu vyvinutý nadmerný psychický tlak, zapríčinený konaním tunajšieho súdu a súdneho exekútora, sú veľmi neurčité a zároveň nie sú (ani napriek postupu súdu podľa § 150 od. 2 CSP) podložené žiadnym konkrétnym tvrdením, preto súd k dokazovaniu v tomto smere vôbec nemohol pristúpiť.

34. Z uvedeného dôvodu súd dospel k záveru, že ani v prípade namietaného exekučného konania 7Er/695/2013 a exekúcie vedenej E.. R. neboli naplnené predpoklady pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z., keďže nebolo preukázané ani len splnenie základných predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za uvedenú ujmu.

35. Z uvedených dôvodov súd žalobu v celom rozsahu zamietol. V kontexte zamietnutia žaloby nebolo relevantné, že po doplnení skutkových tvrdení v súlade s § 150 ods. 2 CSP, žalobkyňa rozvrhla svoj nárok tak, že de facto požadovala úhradu celej nemajetkovej ujmy 25.000 Eur len po Slovenskej republike zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti.

36. Súd len pre úplnosť dodáva, že pokiaľ ide o skutočnosť, že napriek poskytnutému časovému priestoru žalobkyňa neprerokovala svoj návrh s dotknutými ministerstvami v celom uplatnenom rozsahu 25.000 Eur, ale s každým ministerstvom len v rozsahu 12.500 Eur, súd už vychádzal z toho, že z postoja oboch ministerstiev bolo od začiatku konania zrejmé, že uplatnený nárok nemienia uspokojiť. S prihliadnutím na dĺžku konania by išlo iba o ďalšie neúčelné predlžovanie tohto konania, pokiaľ by súd žalovanú vyzýval na opätovné prerokovanie nároku na náhradu škody v zmysle § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. Takýto prístup naša súdna prax, zhodne s českou prípušťou, vychádzajúc z rozhodnutia NS ČR 30 Cdo 2560/2014 (C15575).

37. Súd pre nadbytočnosť nevykonal žalobcom navrhované dôkazy: výsluch E.. A.. H. L., bývalého predsedu komisie H. R. poznajúceho problematiku nezákonných praktík nebankových subjektov; E.. J. R. - sudcu F. R.G. Y. J., ktorý bol prvým predsedom Komisie na Ministerstve spravodlivosti SR; H.. H. Š., redaktorky V. H., ktorá natáčala viacero reportáží o prípade žalobkyne; Y. H., druhá žalobkyne, ktorý bol prítomný nezákonného deložovania bytu žalobkyne; Y. H. H.. syna žalobkyne; H. L., syna žalobkyne prítomného deložovania bytu; H. R. C. K. J. ako účastníkov deložovania, oboznámením videonahrávky televíznej reportáže V. H., fotografií skladu s uloženými vecami žalobkyne, notárskou zápisnicou X., X. zo dňa 18.04.2006 zachytávajúcou priebeh vypratania bytu žalobkyne, sťažnosti žalobkyne na znalkyňu v odbore R. A.. U. R., ani sťažnosti žalobkyne na znalkyňu F. H., ktorá oceňovala rekonštrukciu bytu, nakoľko tieto dôkazy neboli spôsobilé priniesť ani len nepriame ozrejenie rozhodujúcich skutočností pre rozhodnutie v tomto konaní.

38. O trovách konania rozhodol podľa § 252 ods. 1 CSP, tak že plne úspešnej žalovanej strane zastúpenej Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky a Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky priznal voči žalobkyňi plnú náhradu účelne vynaložených trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.